

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Θ' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 106

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ·· ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1913

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ

[Όταν ἡ Α. Μ. ἀπεβίβασθη εἰς Θεσσαλονίκην, με
δυσκολίαν ἡ στρατ. δύναμις κατόρθωσε νὰ συγ-
κρατήσῃ τὰ φρενιτιώδητα πλήθη, ὥστε νὰ δυνήθῃ
ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπιβῇ μετὰ τοῦ Διαδόχου τοῦ αὐτο-
κινήτου διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας
Σοφίας καὶ παραστῇ εἰς τὴν ψαλίσαν δοξολογίαν].

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ

ΣΑΝ ύδρόμετρον ατμομηχανής, που αναβοκαταβίνει μέσα εις τον ύάλινον σωλήνα το νερό, έχει καταστήσει η Εθνοπαϊκή Ειρήνη. Κλείεται εις τα Βαλκάνια η Ειρήνη με πολλήν δυσκολίαν και με πολλούς κινδύνους, άλλ' ουδέεις εκ των τώος αντιπάλων αποθέτει τα όπλα. Αλλά μήπως έχουν άδικον; Μεταξύ των ύπαρχον δύο κακόπιστοι, οτινες αιώνως θα είναι ύποπτοι.

Εις τόν άκρον της θριαμβευτικής εξέδρας, την όποιαν κατασκευάσαν εις την Θεσσαλονίκην, προσεφώνησεν την Α. Μ. μόλις αποβιβασθέντα ο Όθωμανός Δήμαρχος της Μακεδονικής πρωτεύουσας Άδιλ Μπέης.

Η Βουλγαρία άκόμη δεν συνήλθεν από την καταρακάκι που έφαγε και άπειλει πάλιν ότι, δεν θα ήσυχάζη άν δεν πάρη την Καβάλλαν και την Θεσσαλονίκην. Και ό περιφημος Έμβέρ από την Άδριανούπολιν τά ίδια φθέγγεται. Δεν νομίζετε ότι άκούετε τους μούστες του Ψυχή, όταν τρώγων ένα γαστούκι; — Τι βαρής, κήριος; Έ τι βαρής; Βάρα κι άλλο άν σου βασταίει ντέ! Ίρ.

Και ένφ πανταχόθεν μάς έχοντα διαβεβαιώσεις περί ταχείας άποκαταστάσεως της γαλήνης, διά των αυτών μέσων συγκοινωνίας μάς έχοντα και αι ειδήσεις περί προσελάσεως των Τούρκων, οι όποιοι με άπλοους στρατιωτικούς περιπάτους άναγκούν ότι είχαν χάσει κατά τον προηγούμενον πόλεμον έν Θράκη, διότι η Βουλγαρία, λόγω έσωτερικού κλυδωνισμού, οικονομικής άναγκείας και στρατιωτικών άνωμαλιών, είνε εις πλήρη αδυναμίαν διά να καταλάβη τά υπό της Συνθήκης του Βουκουρεστίου επιδικασθέντα αυτή μέρη. Ένφ δε αυτή μάς άπειλει, η Έλλάς διά του στρατού και του στόλου της κρατεί τά μέρη αυτά, μεταβληθείσα εις χοροφύλακα της, διά να της τά παραδώση, μη τυχόν — τρώγοντας έχρεται η όρεξις — τά βουτήξη η Τουρκία, μόλις φύγη ό Έλληνικός στρατός απ' εκεί.

Και συμβαίνουν παράδοξα πράγματα μεταξύ των δύο αυτών κακής πίστεως λαών. Παραλαμβάνουν οι Βούλγαροι από τόν Έλληνικόν στρατόν την Ξάνθην και την Γιουμουλιτζίναν και οι Τούρκοι τους εκδιώ-

κουν, κουρελιάζοντες την Συνθήκην του Λονδίνου, δι' ης έξεχώρησαν εις τους άλλους συμμάχους δια αυτά τά μέρη, και άναγκούν τάς δύο πόλεις.

Κλείεται οίτω η προς τόν Αιγαίον διεξόδος των Βουλγάρων. Τι θα γίνη τώρα; Θα άρκεσθί εις αυτά η Τουρκία και θα ύπογράψη την έντιμον ειρήνην, την όποιαν της ύπαγορεύει η Έλλάς η παρελκύνουσα τάς διαπραγματεύσεις θα θελήση να δοκιμάση και δεύτεραν καταρακάκι της Έλλάδος;

Χάος. Μια τηλεγραφική ειδήσις άναγγέλλει επικείμενη Τουρκοβουλγαρικήν συμμαχίαν, άλλη κατάληφην της Καβάλλας υπό της Τουρκίας, άλλη επανάστασιν έν Σόφια, φυγήν έπαισόντων του Δάνερ και κίνδυνον της δυναστείας. Έν τφ μεταξύ αι έπιτροπαι της όρθοσειας έν Μακεδονία έργάζονται, τά Βουλγαρικά στρατεύματα επιστρέφουν εις Σόφιαν διαφροστερανομένα και διερχονται υπό θριαμβευτικής άφίδας, εκ Βιέννης δε στέλλεται εις τά άνάκτορα της Σόφιας και ό λογαριασμός της άξιας των Βυζαντινών στολών, με τάς όποιάς ο Τσάρος Φερδινάνδος και η Τσαρίνα Έλεονώρα θα έστέρνοντο αυτοκράτορες έν Κωνσταντινούπολει.

Αί θεριναί διακοπαί ήρχισαν και εις την Εύρώπην, τό σύνθημα διδούσης της Πρεσβευτικής του Λονδίνου, ήτις ανέβαλε τάς εργασίας της διά τόν Οκτώβριον. Έν τφ μεταξύ καθήρσιθη μία έπιτροπή διά την όρθοσειαν της Άλβανίας, την όποιαν, έζητήσεν η Ίταλία, να συνοδύσιν χάριν άσφαλείας έκάτον Ίταλοί στρατιώται του σώματος των Άλβανιστών. Ο σκοπός της δεν έχροιάσθη πολυς καιρός διά να άποκαλυφθί. Η Ίταλία δεν είχε καμμίαν άνησυχίαν περί της ζωής των άποτελούντων την έπιτροπήν αυτήν. Άλλ' η έπιτροπή, προκειμένου να καθορίση τά νότια σύνορα της Άλβανίας, θα ειργάσεται επί Έλληνικού εδάφους. Έσκέφθη λοιπόν να έπηρεάση τους πληθυσμούς έξείνους με

Μετά την προσφώνησιν του Άδιλ Μπέη ό Βασιλεύς άκολουθούμενος από τους Άδελφούς Του, τους Υπασπιστάς Του και την λοιπήν συνοδείαν Του, δώδεκας την έπιμήρη αποβάρησαν της Θεσσαλονίκης και έπιβας αυτοκινήτου καθυπόθηθη εις τόν ναόν της Άγίας Σοφίας. [Φωτ. Κ. Φωτίου].

Όταν η Α. Μ. έπρόκειτο να άναχωρήση διά Άθήνας, έπέβη της άτρακάτου του 'Άβέρωφ' και δι' αυτής διεπεραιώθη επί της άρχηγίδος του Στόλου.

την Ίταλικήν μαγιονέττα. Η Έλληνική κυβέρνησις διεμαρτυρήθη τότε, δηλώσασα ότι δεν θα άνεχθί την παρουσίαν ξένου στρατού εις τά ύπευθύνους εις τά μέλη της έπιτροπής. Και τότε αι Δυνάμεις ύπερθεβη- μάτιαν εις την πρότασιν της Ίταλίας και άπεφάσισαν την μόν έπιτροπήν των νοτίων συνόρων να μη την συνοδύσιν κανείς, έφ' όσον τά μέρη εις ά τά έργασθί αυτή κατέχονται υπό του Έλληνικού στρατού, την δε άλλην των βορειοανατολικών συνόρων να την συνοδύσιν άνάλογον άπόστασιν έκάστης των Μ. Δυνάμεων. Οι καιμίνοι οι Φρατέλλοι πώς την έπαθον.

Ένας έφράτης της Γαλλίας, που έπίεζε τά στήθη των Γάλλων, έξέλειπεν. Άπέθανεν ό 'Εμίλ Όλιβιέ.

Τό όνομα του Όλιβιέ ήτο άρρηκτως συνδεδεμένον με την πανωλεθρίαν των Γάλλων. Ήτο ό πρωθυπουργός του 1870. Ο έπακουσθήσας την καταστροφήν κλύδων παρέσυρε τόν θρόνον του Ναπολέοντος Γ', έξηφάνισεν δε και αυτόν, χωρίς ποτέ να έλθη πλέον εις την έπιφάνειαν. Μετά έτη άνακαλύπτεται, ήθικόν και πολιτικόν πτόμα, εις μίαν επαρχιακήν έπανιν συγγράφον την άπολογίαν του επί της Πανωλεθρίας. Έκτοτε, όσάκις άνεφερέτο τό όνομα του Όλιβιέ, ήγετο εις την μνήμη των Γάλλων η Πανωλεθρία, τό 70, η Άλσατία και η Λωρραίνη. Τώρα με τόν θάνατόν του, άλλην μίαν φοράν οι Γάλλοι ένθυμήθησαν τό αίσχός των, αλλά και θα άφήκαν στεναγμόν άνακουφίσεως. Με τόν θάνατον του Όλιβιέ θα λησμονήσουν τάχα την Πανωλεθρίαν;

Ζήμιαις διπλωματική, πανευρωπαϊκή. Οι δύο Βαλκανικοί πόλεμοι ήνάγκασαν τους Ίσχυρούς να άναθεωρήσουν τά βιβλία των, διά να καταστρέψουν νέους ύπολογισμούς και νέα σχέδια, θρόλλοι δε και φήμαι περί διασπάσεως των παλαιών δεσμών και νέων συνδυασμών επί τη βάσει των άποτελεσμάτων των τελευταίων πολέμων. Έν τφ μεταξύ άρχίζει η μεταξύ Ίταλίας και Αυστρίας, έξ άφορμής της υπό των Αυστριακών κατοχής της Ίταλικ. Δαλματίας μετά της Τεργέστης, ύριστά- μνη άρχαία έχθρα να

ανάξωπυροῦται και πάλιν παρ' όλους τους συμμαχικούς δεσμούς. Μία γκρίνια ήρχισεν μεταξύ των, εκ μέρους ίδια των Ίταλών, διότι η Αυστριακή κυβέρνησις προσέθη εις την απόλυαν μερικόν δημοτικόν ύπαλληλων, έν Τεργέστη, Ίταλών την καταγωγήν. Άντικατοικαίαι διαδηλώσεις έγένοντο έν Ίταλία, έγιναν δε και έν αυτή τη Τεργέστη, τη Ίταλικοιτάτη εις πληθυσμόν, διαδηλώσεις, τάς όποιάς αι Αυστριακαί άρχαί κατέστειλαν διά του στρατού.

Τό κλείσιμον της Έλληνοτουρκικής Ειρήνης φαίνεται έγγύς. Ως δείγμα των καλών της διαθέσεως η Πύλη μάς έδωσε τό άνοιγμα των Λαοδονελλίων και τά παρακαρηθέντα ύπ' αυτής πρό του πολέμου Έλληνοτουρκικά άτιμόπλοια.

Έν τφ μεταξύ επιστρέφει και ό επικηρυχθείς κατά τόν Έλληνοτουρκικόν πόλεμον ληστοπειρατής, τό 'Χαιρηδιέ', εις τόν Κεράτιον κόλπον, προς τιμήν του δε διοργανούντα λεμβοδρομίας εις τάς όποιάς παρέστη και ό Σουλτάνος.

Και οι Τούρκοι δοξάζουν τόν Άλλάζ, ό όποιος ώδήγησε τό στρατόν των, έως τάς Άθήνας, τόν Πόρον, την Κέρκυραν, τάς Καλάμας κλπ. Διά να πληρωθί όμως τό ρητόν 'η φτώχεια φέρνει γκρίνια' τρώγονται μεταξύ των οι Τούρκοι. Εις μίαν στρατιωτικήν συγκέντρωσιν έν

Την Α. Μ. αποβιβασθέντα εις την εξέδραν του Φαλήρου προσεφώνησεν ό Δήμαρχος Πειραιώς κ. Σκυλίτσας.

Άνδριανουπόλει ό 'Εμβέρ, ό πολύς, δεν έχαιρέτησε τόν Άμπούκ Πασσάν, ό όποίος διευθύνων τό περιστροφόν του κατ' αυτού τόν πυροβολεί. Έπακολουθεί Τούρκικο Ραβατί, η κυβέρνησις έμπνευμένη από τους Νεοτούρκους, διά να εκδικήση τόν τραυματισμόν του Έμβέρ, διατάσσει την σύλληψιν του στρατηγού Άμπούκ Πασσά και έπαναλαμβάνονται τά ίδια έν Άδριανουπόλει.

Και αυτό δίδει έλπίδας εις τους Βουλγάρους και παρελκύνει τάς διαπραγματεύσεις και... ίδωμεν τί τέξεται ό Σεπτέμβριος.

Η Έλληνική παντός πόθου, πάσης έλπίδος, παντός άντικείμενον ένεργείας είνε τό μεγαλειώτερον διατήρημα του ανθρώπου. Η έντιμία είνε όσος η ύγεια. Πρόκειν να την απολαύσασιν όταν είνε έννοική, και να έχωμεν ύπομονήν όταν είνε δυσμενή. Έλπίς και προσπάθεια είνε όδός προς ένιμερίαν.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

Η πρωτεύουσα ετοιμάζεται να υποδεχθῆ τὸν θριαμβευτὴν. Πολλὰ ἰδέαι εἰπόνται καὶ οἱ θρίαμβοι τῶν αὐτοκρατόρων καὶ τῶν στρατηλατῶν τῆς λαμπρᾶς ἐποχῆς μας, παρατάσσονται πρὸς ἀντιγραφὴν ὡς ὑποδείγματα. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ, καὶ ἡ ἐπι ἀμματος συρρομένη ἀπὸ ζήτηγ βοῶν παρέλασις, καὶ ἡ μακρὰ τῶν αἰμαλώτων ἀκολουθία, ἐπεχώρησαν πρὸ τῆς ἀδρόμητου καὶ ἀνυποκρίτου δεξιόσσεως, ἣν παρεσκευάσαν ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας εἰς τὸν δαιμονοστατῆ Βασιλεῖα.

Βέβαια τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς δεξιόσσεως ἔδωκεν ἡ κυβέρνησις καὶ αἱ ἐφημερίδες. Ἀλλὰ θὰ ἴδωμεν ἄρα γὰρ ἢ κυβερνήσις καὶ αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηναίων; Ἐυρέθημεν δὲ πρὸς πραγματικῆς φρενιτικῆς. Δὲν ἦτο ἀπλή ἀγάπη, ἡ γνωστή, ἡ χαρακτηριστικὴ τὰ πλήθη ἀγάπη, πρὸς τὸ θεῖον. Ἄρκει νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ πρωτεύουσα κατεκλύθη ἀπὸ ἐπαρχιώτας καὶ ἀπὸ Ἑλληνας τῶν νέων

Ἡ Α. Μ. ἐξαιρέτως στρατιωτικῶς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἑνωμένων κρατῶν καὶ εἰς τὰ ἐπισημοῦσα πρὸς τὰς Συντηγίας.

ἐπαρχιωτῶν, ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ Ἑλλήνων τοῦ ἔξωτερικου.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ 5ῃ Ἀυγούστου εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἀθηναίων ἐσημείωσαν ἕνα σταθμὸν χρονολογικόν. Οἱ Ἕλληνας θὰ λέγουν τοῦ λοιποῦ: Τὴν ἡμέρα ποὺ γύρισε ὁ Κωνσταντῖνος ἀπὸ τὸν πόλεμον. Ὅπως ἔλεγον οἱ γεροντότεροι: Τὴν ἡμέρα ποὺ ἦλθε ὁ Ὄθων εἰς τὸ Ναύπλιον. Τί σὰς λέγουν αὐτὰ αἱ δύο ἡμέραι; Ἡ τῆς ἀφίξεως τοῦ πρώτου Ὄθωνος ἐσμβόλις τὰ δνετρα τῆς Φυλῆς καὶ ἐξυμῶθη μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνοῦ μαζῆ με τοὺς πόθους τῶν ἡρώτων συμβολίζει τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ ἐγγύς, ὄχι πλέον ἄδηλον, μέλλον καὶ ἐξαράχθη ἀνεξίτηλος μέσα εἰς τὴν μνήμην ὅλων μας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέσχισε τοὺς ἐπισημοῦς καὶ κατηνθύνθη πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Συντηγίων, ἐκείνου τῶν ὁποίων ἐσφυγὲς διαχρητικώτατα τὸ χέρι.

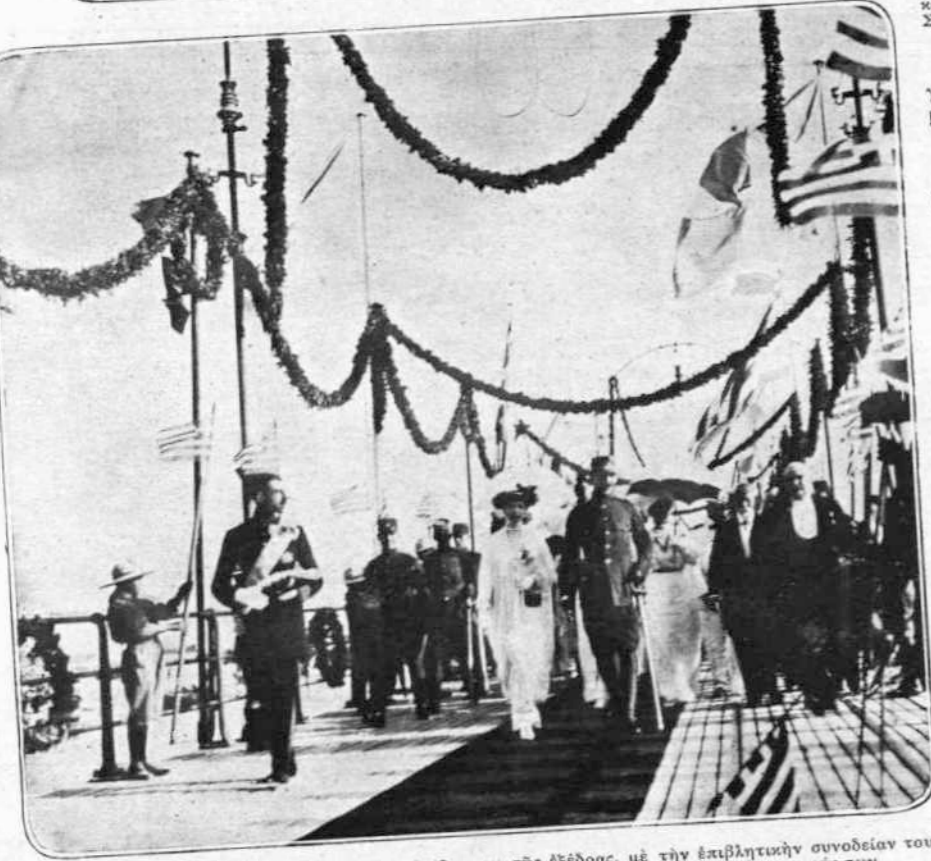
Καὶ ἦτο ἕνας ἀληθὴς θρίαμβος ἡ ἐπάνοδος αὐτῆ τοῦ Στρατηλάτου, τοῦ παρελάσαντος μέσῳ καταφόρτου ἀπὸ σημαίας ὁδῶν, μέσῳ τριῶν περὶ τοὺς ἑκατοντάδων ἑθνητικῶν πυροβόλων, τοπομαχικῶν, ὀρειβατικῶν, πολυβόλων, ταχυβόλων, ὀλμοβόλων καὶ τριακασίων χιλιάδων κορυθαντιῶντος λαοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς ἐποχοῦμενος ἦτο ζῶηροτάτα συγκρατημένος με τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς τοῦ εὐγνωμονοῦντος λαοῦ του, εἰς τὰ αἰσθητὰ τοῦ ὁποίου ἐστιρίζε αὐτὸς ἕνα-ἕνα τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους τοῦ ἀνακτοῦ του καὶ με τὸ αἷμα τοῦ ὁποίου ἐζύμωσε τὴν λάσπην τῶν θεμελίων τοῦ νέου μεγάλου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Τί ἦτο ἐκεῖνη ἡ πλημμύρα ἀπὸ κανόνια εἰς τοὺς δρόμους! Ἡ ἐποχὴ ποὺ μόλις ἠδυνάμεθα νὰ παρατάσσωμεν κατὰ τοῦ ἔχθρου ἑκατὸν πενήτα κανόνια, παλαιῶ συστήματος Κροῦπ, δὲν ἀπέχει πολὺ. Καὶ ἰδοὺ ὅτι μετὰ δύο νικηφόρους πολέμων ἡ πρωτεύουσα στολίζει τοὺς δρόμους καὶ τὰς πλατείας τῆς καὶ τὰς εἰσόδους τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν Στρατιῶν με λάφυρα-κανόνια.

Δὲν περιγράφεται ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰ σημεῖα τῶν τροπαίων. Κόσμος, γυναῖκες τοῦ λαοῦ, κυρίαί, γέροι, παιδιὰ, τὰ περιεργάζοντο καὶ τὰ ἐφανον. Ἐγιναν καὶ οργανητικὰ ἐπεσόδια μητέρων, ποὺ ἔχασαν τὰ παιδιὰ των εἰς τὸ Κιλίκαϊ καὶ ἔκλαιον ἐπάνω εἰς τὰ τοπομαχικά, ποὺ ἐπῆσαν ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους οἱ ἰδιοὶ μας.

Ἀλλὰ τὴν ὡραιότεραν εἰκόνα παρῆγε τὸ πρὸ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη συμπλέγμα τῶν πεδινῶν πυροβόλων, τὰ ὁποῖα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Γέροντος-Στρατηγοῦ ἐφαίνοντο περιμένοντα νὰ τελειώσῃ τὸ παρῶγγελά του διὰ νὰ βροντοφωνήσουν.

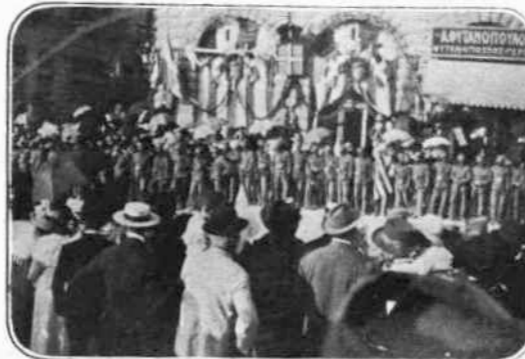

Τὸ Βασιλικὸν ζεύγος διέσχισε τὸν μακρὸν διάδρομον τῆς ξέδρας, με τὴν ἐπιβλητικὴν συνοδείαν του μέσῳ δύο στήλων Σκαῦτ Μπόυ, οἵτινες ἀπέναντον τιμὰς παρουσιάζοντες τοὺς κοντούς των.

Ἀπὸ τοὺς θρίαμβους αὐτοὺς μὰς ἀποσπᾷ ἡ προεκλογικὴ ἐργασία. Μὴ ξεχνιὰζεσθε. Ἐχομεν δημοκρατικὰς ἐκλογὰς. Τὸ σύνθημα τὸ δίδουν ὠραία λιθογραφικαὶ εἰκόνες τοῦ ἀντιναυάρχου ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου τοῦ Αἰγαίου κ. Π. Κουντουριώτου, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς κ. Ἰω. Κουντουριώτης, βουλευτῆς τῆς Ὑδρας, ἀποδέεται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Καὶ γεμίζουσι τὰ μαγαζιά τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ εἰκόνας τοῦ Ναυάρχου καὶ ἀρχίζουν αἱ πρώται εἰς τὰ μαμακρωμένα σημεῖα τῆς πόλεως ἐπισημεῖαι τοῦ ὄπορηφιου.

Τρώγουσι πάλιν οἱ Βενιζελικοὶ πατέρες τοῦ ἔθνους εἰς τὸ Ἄκταιον. Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ γέμισμα τῶν εἰκόνων εἰς τὸν κόμματός των. Ὅχι σπανίως, ἀλλὰ ποῦθεν καὶ κανένα κόμμα πολιτικόν, εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου, δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν περγαμητὴν αὐτῆς Μεγαλοουρίας, ἀπὸ τὴν γνωστὴν του δὲ μετριοφροσύνην ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀντιπροτίων εἶπε τὴν λέξιν «σπανίως».

Τοῦ γεμίματος προηγήθησαν μακρὰ συσκέψεις τῶν φίλων τοῦ κόμματος περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδηλώσεως τῆς γαρᾶς των καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης των πρὸς τὸν ἀρχηγόν των διὰ τοὺς ἔθνητικους θρίαμβους. Καὶ ἀφοῦ ἐροῦντο ἡ ἰδέα νὰ δορηθῆ, κατὰ τὰ Ἀγγλικά ἔθιμα, μία ὠραία ἔπαυλις ἐν Κηφισίᾳ, ἐπιπλομένη, εἰς τὸν κ. Βενιζέλου, κατέληξαν εἰς ἕνα ἀναμνηστικὸν δῶρον συνιστάμενον ἀπὸ δύο κλώνους δάφνης καὶ δρυὸς, ἕνα εἰς ἕνα κόμματι Ἑλληνικῆς σημαίας, με τὰς χρονολογίας τῆς ἀνάδου τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ἀρχὴν καὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, με μίαν ποιητικὴν ἐπιγραφὴν καὶ εἰς τὸ γέμισμα τοῦ Ἄκταιου. Εἰς τὸ γέμισμα παρεκλήθησαν περὶ τοὺς ἑκατὸν βουλευταὶ με ὅλην τὴν Ἀγγλικὴν αὐστηρότητα καὶ με τὰ σιδερωμένα καὶ μὴ γελῶντα, διὰ νὰ μὴ τσαλακωθῶν, πρόσσωπα. Συνεπληρώθη δὲ με μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Λοῦνα Πάρκ, ὅπου ὁ κ. Πρόεδρος περιήλθε τὰς διαφόρους παιδιὰς, ἐνθ' τὴν ἐπιμένον ἐπιτροπῆ βουλευτῶν μεταβάσα ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, προσέφερον αὐτῷ τὸ δῶρον.

Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ ἐκεῖ περὶ τὴν Βουλὴν εἶχε συγκροτηθῆ ὁ κόσμος καὶ ἀνεμειν ἀγωνιώδως τὴν διέλευσιν τῆς Βασιλικῆς πομπῆς.

Ἄλλ' ἀίρνης, ἐνθ' ἡ γαλήνη τείνει νὰ ἀποκατασταθῆ γύρω μας, μία ὅδρις μὰς ξεφαιρίζει. Μία ἐσπερινὴ ἐφημερίς σκορπίζει τὴν εἰδησιν ὅτι, ὁ Πρωθυπουργός κ. Βενιζέλος, παρατούμενος τοῦ ἀξιώματός του, ἀπο-

σύρεται τῆς πολιτικῆς, διὰ νὰ ἀναπαυθῆ καὶ κοιμηθῆ δύο ἔτη, κατὰ τὴν φράσιν τῶν δημοτικῶν συμβούλων, οἵτινες ἤκουσαν κατὰληκτικὸν τοὺς λόγους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Φαντάζεσθε τί ἐπικολούθησε. Ὅλη ἡ Ἑλλάς ἐσειήθη, ὅπως κραδαίνεται τὸ ἔδαφος ἀπὸ ἰσχυρὸν σεισμόν. Καὶ εὐφραν ἔδαφος αἱ διαδόσεις. «Τὰ εὐφῆκε μπιστοῦνια με τὰ ἔξωτερικὰ». «Τὰ ἐτοῦγγισαν με τὸν Βασιλεῖα». «Ὁ Κάιζερ ἔβαλε τὸ δακτυλάκι του» κ.λ. Ἐὐτυχὸς καὶ τοῦ ἔθνηκου αὐτοῦ σεισμοῦ ἡ διάρκεια ὑπῆρξεν, ὅπως καὶ τῶν φρικῶσεων τῆς Γῆς, βραχυτάτη. Ἐπῆλθον αἱ διαρῆσεις καὶ ὁ ἐφιλίτης ἔπαυσε πῆξον τὸ στήθος τοῦ ἔθνος. Μία φράσις τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰπόντος εἰς τοὺς παρουσιασθέντας ἐνοπίον αὐτοῦ Δημοτικούς Ἀρχοντας διὰ νὰ τὸν συγχαροῦν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσας διὰ τὰ μεγαλοεργήματα τοῦ ἔθνος ὅτι, ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως καὶ ὅτι θὰ τοῦ ἐχρηιάζετο νὰ κοιμηθῆ ἔτη, παρεξηγήθη καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐστηρίχθησαν ἐλπίδες, ὑπολογισμοί, ὄνειρα.

Ὁραία εἰκόνα ἀπέτελε τὸ συμπλέγμα τῶν κἀθεν τῶν ἀνδριάντων τοῦ Κολοκοτρώνη στηθέντων Βουλῆς κανονίων.

κ. Πρωθυπουργόν, ὁ Ταξίαρχος εἰς τοὺς Ὑπουργούς, ἀνωτέρα παράσημα εἰς ἀξιώματικούς τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ θὰ εἶναι ἴσως ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ποὺ δίδονται παράσημα κατ' ἄξιαν, πραγματικῆν, εἰς ἐπιβράβειαν πραγματικῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν.

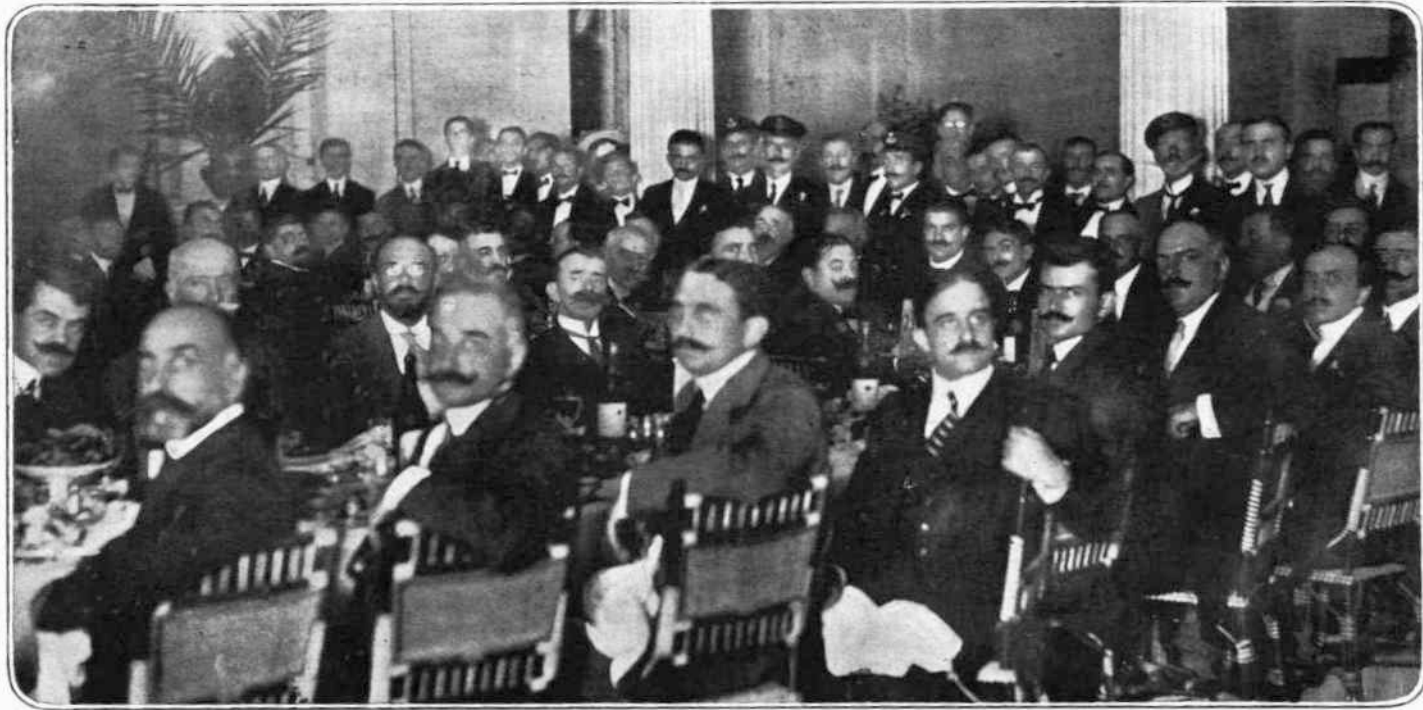
Ἄρκει νὰ σημειωθῆ ὅτι, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶναι φοβερὰ δύστροπος περὶ τὴν ἀπονομὴν παρασήμων καὶ περὶ τὴν εἰς ἀνωτερον τοιοῦτον προαγωγὴν.

Καὶ ὅπως συμβαίνει με τὰς κυκλικὰς πιέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνοσηπτοῦσαι τὸ πρῶτον εἰς ἐν οἰονδήποτε σημείον τῆς Ὑδρογειοῦ, ἐξαλλοῦνται κατόπιν καὶ καταλαμβάνουν μεγάλας ἐκτάσεις, ὅπου ἐβρεξε παράσημα καὶ εἰς τὴν Σερβίαν, καὶ εἰς τὸ Μαυροβούνιον, καὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ ἀντηλλάγησαν τοιαῦτα μεταξὺ τῶν ἐστεμμένων καὶ τῶν ὑπῆκοι λειτουργῶν των εἰς ἐνδείξιν ἀναγνωρίσεως ὑπηρεσιῶν καὶ εὐκρινῶν φίλιας.

Ὡς ὁρ-ντ'-ἔδρ διὰ γενικωτέραν Ὑπουργικὴν μεταρροῦσιν, καθὼς λέγουν, μὰς ἐσερβίριαν τὴν ἀπὸ πολλοῦ θηλυλομένην ἀντικατάστασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κορομηλά. Διάδοχος αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ τέως πρεσβετῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Σοφίᾳ κ. Δημ. Πανάς, ὁ προσηνεγ-

Φαντάζεσθε τί ἐγένετο εἰς τὴν ποτὲ προγεγραμμένην Καβάλλαν ὅταν ἐφθασεν ἐκεῖ ἐκ Ἀράμας ἡ Α. Μ. Σὺν τρελλοῖ τὸν ἐκνηγοῦσαν καὶ τὸν ἀπεθέσαν καὶ ἐλαιον. Ὅταν δὲ ἐπεβίβασθ ἄμακάτου διὰ νὰ φύγῃ, ὅλη ἡ Καβάλλα συνεκεντρώθη εἰς τὴν παραλίαν καὶ τὸν κατεῦδωσεν ἐν ἑλλάφῳ ἐνθουσιασμῷ. [Φωτ. Α. Γεωργιάδου].

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ. — Έκατόν δύο Βενιζελικοί βουλευταί, κολοσιμένοι τών άλλων έκ διαφόρων λόγων, παρίσταντο εις τό Χώλ του Άκταίου γεύμα προς τιμήν του Άρχηγού των κ. Έλευθερίου Βενιζέλου επί τοίς Έθνομίσις Θριάμβοις. [Φωτ. Ε. Σανθοπούλου, διά Μαργητίου]

των άληθεις υπηρεσίας εις την Πατρίδα, ο άρχαίος και διακεκριμένος υπάλληλος, οστις, άν δεν έχη τό μονοπώλιον του πατριωτισμού, τό όποιον διετίθεντο ότι είχαν ο προκάτοχός του, δεν έχει όμως και την κατ' έπαγγελμα ίδιορρυθμίαν εκείνου.

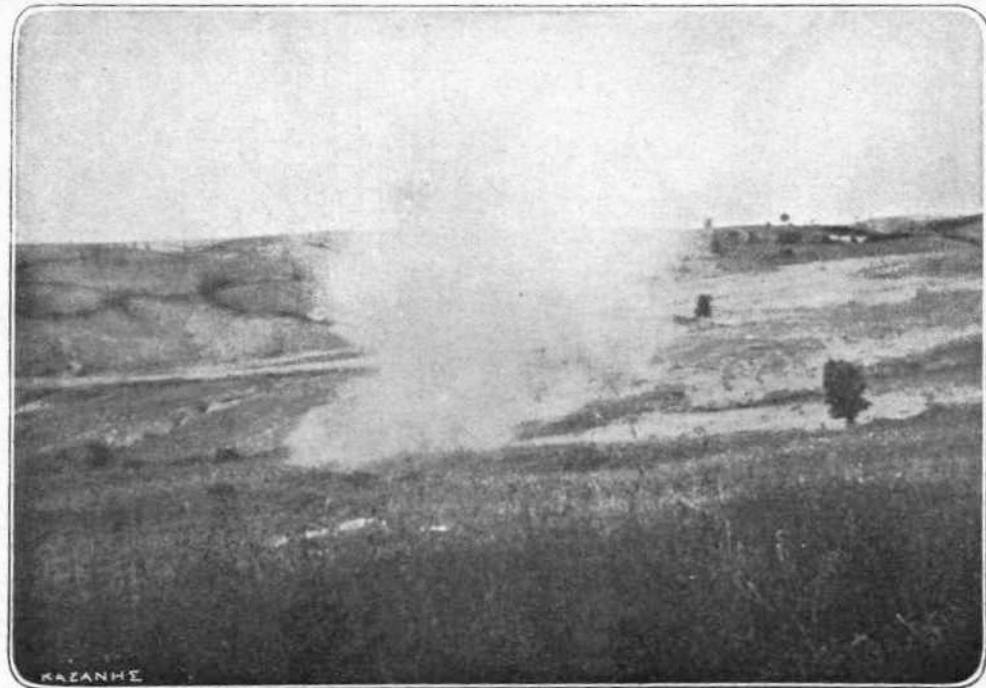
Καθ' ή γνώσθη, ο κ. Παναός έρχεται με πρόγραμμα γενικής εκκαθαρίσεως του πρωταγείου της οδού Φιλελλήνων, τό όποιον μετά την μακράν εν αυτή υπηρεσίαν του, την ευσυνείδητον όμως και ευδόκιμον, κατ' εξαίρεσιν και εν αντιθέσει μοναδική, γνώρισε πολύ καλά. Και γνωρίζομεν ακόμη ότι, προς τόuto έδόθη αυτό πάσα εξουσία. Καλείται λοιπόν ο κ. Παναός να επιτελέση τόν ήράκλειον αυτόν άθλον, οστις θα είναι και ο θριάμβός του.

Μία συνοικία ολόκληρος εξηγήθη διαμαρτυρομένη κατ' άστοχαστά του μέτρον. Η υγειονομική υπηρεσία του Στρατού, επιτάσσει την παρά την γραμμήν του Φαληρικού Τροχόδρόμου επαγγελματικήν μάνδραν, έντός της οποίας θα κτισθή ή πολυβασανισμένη Οικοκυρική Σχολή Χαροκόπου, κατεσκευάσει δύο παρατήματα Ξύλινα, δηρημένα εις άπομονωτήρια διά να τά χρησιμοποιήση ως χολεροκομείον του Στρατού.

Καταδικάζεται ούτω και ή μάνδρα, διότι μη ύπαρχουσών ύπονόμων, οι βόθροι οι μη στεγανοί που κατεσκευάσθησαν, θα είναι εις ικανόν χρόνον επικίνδυνος εστία, εις τρόπον ώστε να μη επιτρέπεται ή εκσκαφή τών θεμελιών, αλλά καταδικάζεται και ολόκληρος ή ώραία και μοναδική από όλην την πρωτεύουσαν, διά τό εβάερον και τά άλλα πλεονεκτημάτά της, συνοικία της Καλλιθέας.

Γιατί; Έτσι ήθελεν τά μεγάλα κεφάλια του Ύγειονομικού Τμήματος της Στο. Ύπηρεσίας. Η Άττική με τάς ερήμους εκτάσεις της ήδύνατο να παράσχη θέσιν δι' εκατοντάδας χολεροκομείων. Άλλ' ούτως έδοξε τψ κ. Αρχνώ και Σσ, οστινες με νέας θεωρίας ιδικάς τον, έντελώς αντίθετους προς τάς γνωστάς θεωρίας της Έπιστήμης, κατώρθωσαν να παρατείσουν τους πρωτοταμένους τον.

Και εξηγήσθη ή Καλλιθέα με κωδωνοχορηγίας και ο Τύπος άνέγραψε τά διαθήματά τον, άλλ' ή Πρωτεύουσα, της οποίας άποτελείται έκ του σύννεγγυς ή ύγεια, διότι, όταν ένα κρούσμα σημειωθή εν τη φρουρά Άθηνών και άπομονωθή εις τό Χολεροκομείον, από της μίγες τών Στραγείων θα μεταδοθή ή φωτιά απ' άκρου εις άκρον, κοιμάται σάν χασισοποιημένη, αδιάφορος παρακολουθούσα τά συμβαίνοντα

ΑΙ ΕΧΘΡΙΚΑΙ ΟΒΙΔΕΣ. — Διηγούνται ότι αι έχθρικοί όβιδες εις την μάχην του Κιλίκις διασχίζουσι τό διάστημα θμοίσιον με πουλιά που ταξιδεύουν κατά σμήνη. Και ή εκρηξίς των ήτο θέαμα τρομακτικόν.

και παραμένονσα ανάληγτος, ως εάν ο υπερθεν της Καλλιθέας επι- κρημαίνοντος κίνδυνος απειλή μόνην αυτήν.

Και ο κ. Ρέπουλης, ο τρέχων, ο άγρυπνών, ο καθαρίζων, ο μη κοιμώμενος διά να άποσοθήση την έλευσιν της χολέρας εις την Πρωτεύουσαν, βλέπει όλα του αυτά τά μέτρα μέλλοντα να ναυαγήσουν, να εξουδετερωθούν, μόλις ήθελε συμβή ένα κρούσμα επί στρατιώτου, και τάς οδηγίας του και εργαλείους του περι χολέρας, γρονθοκοπούμενας και διαφενδομένας από τάς θεωρίας των κ. κ. Αρχνώ και Σσ.

Ο Θεός να βάλη τό χέρι του, μαζί με τά άληθώς πρακτικά και επιτυχή περι την άπόλυσιν των εφεδρων μέτρα του κ. Ρέπουλη, να μη συμβή κρούσμα εν Άθήναις, διότι άλλως μόνον ο νόμος του Άντς θα άρχέση διά να παραδειγματισθούν όλοι αυτοί οι σοφοί του Ύπουργείου των Στρατιωτικών.

Άρχίζει ή άποστράτευσις της Ελλάδος. Άλλοτε — κατά την μακαριάν εποχήν του 97 — ή άποστράτευσις ήτο ταυτόχρονος. Με την δημοσίευσιν του οικείου Διατάγματος, αι σαράντα χιλιάδες που είχαν κατορθώσει να παρατάξωμεν τότε, διεσπάρθησαν εις τά τέσσαρα άκρα του Έλλαδικού ορίζοντος.

Τώρα, συντρέχοντος και επιτάσσοντος και του έκ της χολέρας κινδύνου, ή άποστράτευσις γίνεται τμηματική και μεθοδική. Οι άπολυόμενοι εφεδροι συγκεντρώνονται εις την Θεσσαλονίκην, με έπιτακτα άτιμύπλεια μεταφέρονται εις τό Λοιμοκαθαριστήριον του Άγ. Γεωργίου, κάνουν καθαρισμ. άπολυμνώνονται και κατόπιν μεταφέρονται εις τάς πατρίδας των.

Και γεμίζουν οι Άθηναϊκοί δρόμοι από ήλιοκαείς πολεμιστάς, άγρόους την δύμη, με τό άρρεναπόν παράστημα, με τίς ύγεις τά γνωστικά, έλλούοντας την προσοχήν και τά βλέμματα των διαβατών.

Όπου φύγη-φύγη, Γενική ερήμωσις. Τό Κράτος έμεινε με τά στελέχη του. Ο Βασιλεύς έφυγε διά την Γερμανίαν, ο Πρωθυπουργός διά τό Λουτράκι, ο Ύπουργός της Παιδείας διά τά λουτρά της Ύπάτης, ο Ύπουργός της Έθνικής Οικονομίας διά τό Λουτράκι, και άφηκαν τό Κράτος εις τά... χούρα του λουτρού.

Παρ' όλίγον να λησμονήσωμεν και τήνεις τά λουτρά της Μπουμπούλ μετάθυσιν του κ. Α. Κορομηλά, Προσθετού έν Ρώμη, διά να συνεχίση... της μπουμπουλήθους του.

Η Α. Μ. έφυγεν έσπευσμένως διά να παραστή εις τά μεγάλα γυμνάσια του Γερμα-

νικού στρατού, του οποίου είναι στρα- τάρχης, άπονεμηθέντος Αυτώ του τί- τλου μετά της στραταρχικής ράβδου υπό του Αυτοκράτορος της Γερμανίας.

Ο Κάιζερ έδεξάθη την Α. Μ. με άπερίγραπτον διαχρυσικότητα, άπένευμε δέ εις Αυτόν ύπερόχους τιμάς, καθως και εις την Α. Υ. τόν Διαδόχον. Και ο Έυρωπαϊκός τύπος σχολιάζων τά γεγονότα άποδίδει έντελώς εξαίρετι- κήν σημασίαν. Ούτω ή μεγαλύτερα μερίς του Έυρωπαϊκού Τύπου διαβλέ- πει θερμότατον ενδιαφέρον της Γερ- μανίας εις τά πράγματα της έγγυς Ανατολής. Και φθάνουν οι τολμηρό- τεροι την σκέψιν εις συμμαχίας και ύποσχέσεις προς πραγματοποίησιν Έθνικών όνειρων κλπ.

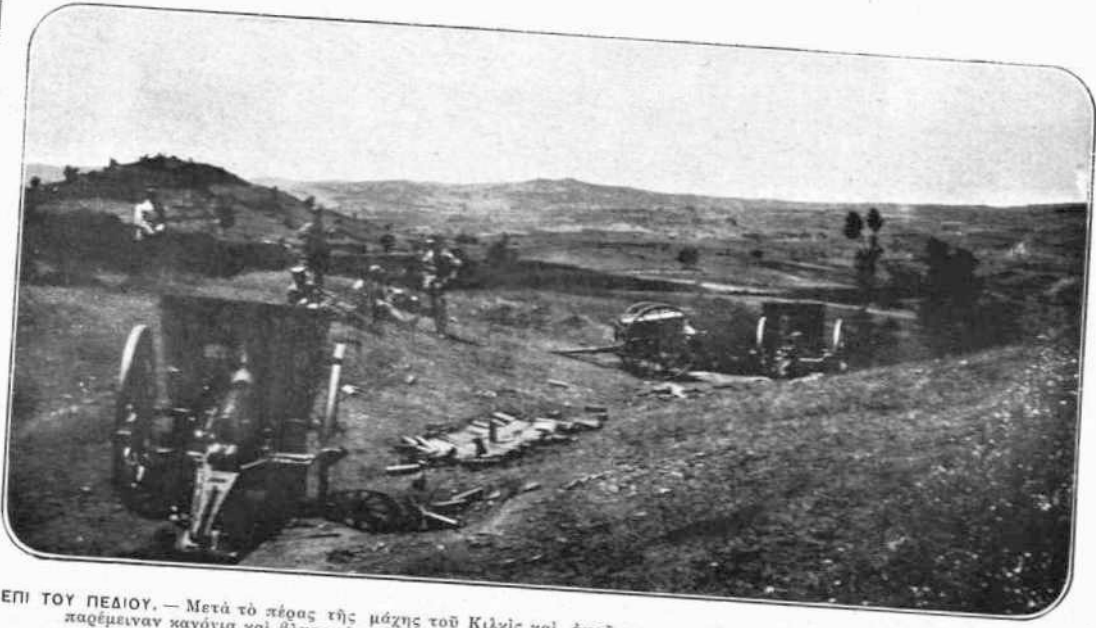
Τό άληθές είναι ότι συμβαίνει και εδώ ό,τι και εις την καθήμενινήν ζωήν. Άξίζεις κάτι; Έχεις την θέσιν σου. Δεν αξίζεις; Κανείς δεν σε ζη- τάζει. Τώρα ή Ελλάδα δεν έχει πλέον τόν περιήρμον δίκον της εκπατείας. Η Ελλάδα έδειξεν ότι έχει σοφίους και δύνανιν και έγινε μεγάλη με τό σπαθί της. Καλούμεθα λοιπόν εις τό ώραιότερον των θεαμάτων: Διά λόγους έξυπνητήσεως πολλαπλών συμπεφερόντων, έδαφικών και έμπορι- κών, ή Ελλάδα του 1912 θα γίνη τό μήλον της έριδος διά τους ισχυρούς. Και όμως πρό δύο έτών ειμθα τό «έξουθένωμα των Λαών».

Συγκλήσις μεταξύ των πολιτικών κύκλων έκ της αντίρροπήσεως της Α. Μ. του Βασιλέως, περι των συντε- λεστών των νικών μας, εις την προσ- φώνησιν του Κάιζερ. Η Α. Μ. απέδωκε τάς νίκας του Έλληνικού στρατού πρώτον εις την άνδρείαν των πολε- μιστών και έπειτα εις τάς αρχάς και τάς θεωρίας του Γερμανικού στρα- τού, μέσω του οποίου εξεπαυδέθη ο Βασιλεύς.

Και εύρησαν έδαφος σχολίων και έφαντάσθησαν διαφρονίας Στέμματος και Κυβερνήσεως και την άναφθεί- σαν πυράν έξουσίωσαν πιροχόλα άρθρα του άνεπιστήμου Γαλλικού Τύπου, τά όποια ο κυβερνητικός Τύπος των Άθηνών κατ' έπαγγελμα άνεσκεύαζεν.

Εις έπίμετρον ήλθε και ή έσπευ- σμένη του Προθυπουργού κ. Βενι- ζέλου άρτίς έκ Λουτρακίου και δρό- μοι του Μαθαβόνιοι εις την Γαλ- λικήν Πρεσβειαν.

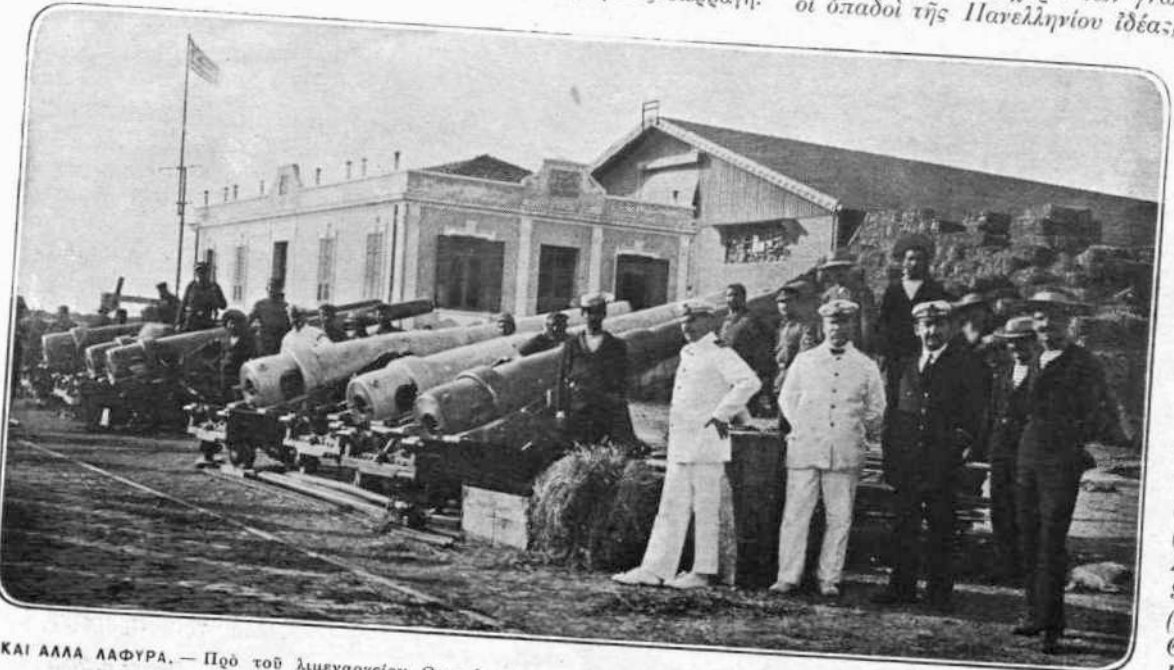
Εξηγήσεις όμως έδόθησαν και ή ώραία ποιμόλνγς με την ιριδιζούσαν στυλιθόνα της, που προς στιγμήν έλλυσε τά μάτια των όρεγομένων πτώσιν της Κυβερνήσεως διεραγή.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΕΔΙΟΥ. — Μετά τό πέρας της μάχης του Κιλίκις και άφού κατετροπήθη ο έχθρος επί του πεδίου της μάχης παρέμειναν κανόνια και βλητοφόρα βολυγαριά, μάρτυρες άγευδεις του θριάμβου των Έλληνικών όπλων.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ. — Έξελθον από χαράν οι Τούρκοι, μόλις ο στρατός μας άπληυθέσων από τον βούλγαρον- ήμάλτην ένα χωριον, έσπευσαν να παράσχουν βοήθειαν εις τους ήμετέρους, μεταφέροντες άνομή με τους άρματάδες των τραυματίας του στρατού μας.

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΛΑΦΥΡΑ. — Πρώ του λιμεναρχείου Θεσσαλονίκης φηγουρσθον τά κολοσιαια αυτά τοπομαχικά, τά όποια έψηρον από τους περιήρμους άρχουδιαρείους ο Έλληνικός στρατός.

Ένα ώραϊον όνειρον του Ματσούκα, όνειρον πάλλευκον και άγνόν, θα πραγματοποιηθή. Θα κτισθή τό ορφανοτροφείον του «Λευκού Σταυ- ρού», χάρις εις την γενναιοδωρίαν του έν Αιγύπτω όμογενοϋς κ. Α. Κάδα- γλη, οστις έδώρησε μέγα έξοχικόν κτήμα του, αξίας 400 χιλιάδων δραχ- μών, διά να οικοδομηθή εν αυτό τό πολύτιμον ίδρυμα.

Πρέπει να όμολογηθή ότι ή ιδέα του «Λευκού Σταυρού» ήτο ή έπι- σφράγισις του έργου του Ματσούκα. Άλλά θα σταματήση τάχα εδώ; Και τί θα γίνη τότε ή πατριωτική πίστις που του διάτέλλε την καρδιά; Ποιός ξέρει τί θα μάς ξεφουρνίση πάλιν!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ' Η ΙΓ'.

Υπο την άνοπτερω έπιγραφήν Χ ή έν Ρώμη εκδομένη «Εφη- μερίς της Ιταλίας» (Giornale d'Italia) δημοσιώσους τη 11/24 Μαρτίου ένυπόγραφον άποθροίδιον περι του αριθμού του Βασιλέως ήμων έν τη σειρά των Έλλή- νων Βασιλέων. Τό άρθρον τόuto έχει ως εξής:

«Αν, ως λέγεται, ο νέος ήγε- μών της Ελλάδος χάρον των γνωστών λόγων, ος άποδέχοντα οι όπαδοι της Πανελληνίου ιδέας, θελήση να συνεχίση την σει- ράν των Κωνσταντινών της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αδ- τοκρατορίας, πρέπει να λάβη τόν αριθμόν δεκάτου τρίτου.

Πράγματι οι Κωνσταν- τίνιοι υπήρξαν οι εξής:

- Κωνσταντίνος Α', ο επι- λεγόμενος Μέγας, ο όποιος, εργαλαμπόν την Ρώμη, εξέλεξεν ως προτινύουσαν τό Βυζάντιον (330-337). Κων- σταντίνος Β' (337-340).
- Κωνσταντίνος Γ' (341).
- Κωνσταντίνος Δ' Πογω- νάτος (668-685).
- Κων- σταντίνος Ε' Κορομόννος (741-745).
- Κωνσταντίνος Σ' (780-797).
- Κωνσταντίνος Ζ' Πορφυρογέννητος (911-959).
- Κωνσταντίνος Η' (1025-1028).
- Κωνσταντίνος Θ' Μονομάχος (1042-1054).
- Κωνσταντίνος Ι' Δούκας (1059-1067).
- Κωνσταντίνος ΙΑ' Δούκας (1067-1068).

Κωνσταντίνος ΙΒ' Παλαιολόγος (1448-1453).

Κατά τινας ἐπῆρξε καὶ ἑτερος Κωνσταντίνος, βασιλεύσας μετὰ τοῦ πατρὸς Ρωμανοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Στεφάνου (928-945). Κατ' ἄλλους δ' οἱ Κωνσταντῖνοι ἐπῆρξαν ἑνδεκά. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Βυζαντινὸν ἱστορικὸν Δούκαν δὲν ποιεῖται τὰ συγκαταριθμηθῆναι εἰς τοὺς βασιλεύσοντας ὁ τελευταῖος, ὁ Κωνσταντῖνος Δραγάσης, οὗτος δὲν ἐδικαιούτο τὰ φέρον τὴν προσωνυμίαν Ἀυτοκράτορος, ἀλλ' ἀπλοῦ δεσπότη. Ὁ τελευταῖος Ἀυτοκράτωρ κατὰ τὸν Δούκαν εἶνε ὁ Ἰωάννης Η'.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ.—Εἶναι συγκινητικώτατον τὸ θέαμα τῶν ἀσφαγῶν τοῦ Δουζάτου, τὰ ὅποια τότε, ἐστερημένα γυνέων, περιβάλλον καὶ στείλουν οἱ στρατιῶται μας.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρος ἔαπενας νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἄρθρον τοῦτο, δημοσιεύσας ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 14/27 Μαρτίου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἐνυπογράφως τὰ ἑξῆς:

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐπανορθώσω ἀνακριθείας τινὰς καὶ τὰ συμπληρώσω τὸ ἀρθροῖδιόν σας τὸ ἐνυπογράφωμενον "Κωνσταντῖνος ΙΒ' ἢ Η'" καὶ δημοσιευθῆν ἐν τῷ ἑμῆτρῳ φύλλῳ τῆς 11/24 Μαρτίου. Ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν Ἀυτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, τῶν φερόντων τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος, τῇ δημοσιευθείᾳ ἐν τῷ μνημονευθέντι ἄρθρῳ, σημειοῦνται δώδεκα Κωνσταντῖνοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ Κωνσταντι-

Αἱ ΘΗΡΙΑΣΙΑΙ ΤΩΝ.—Εἶναι τὰ πτώματα τῶν δεκαεσσάρων τοῦ Καραγάς τοὺς ὅποιους αἱ θάιναι τοῦ Αἰμου ἔδεισαν ἀνά ζύνην καὶ τοὺς ἐκέντη ἐν τῇ Μαρτίῳ.

τοκράτορες τοῦ Βυζαντίου, ὀνομαζόμενοι Κωνσταντῖνοι. Καὶ τοῦτο δὲ δὲν εἶνε ἀκριβές, τὸ ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἱστορικὸς Δούκας δὲν συμπεριλαμβάνει εἰς τοὺς Ἀυτοκράτορας τὸν Παλαιολόγον, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Δραγάσης, κατ' αὐτὸν, δὲν δικαιούται νὰ ὀνομασθῆ Ἀυτοκράτωρ, ἀλλὰ μόνον Δεσπότης καὶ ὅτι κατὰ τὸν Δούκαν τελευταῖος Ἀυτοκράτωρ εἶνε ὁ Ἰωάννης Η'.

Τὸ δ' ἀληθές εἶνε, ὅτι ὁ Δούκας δὲν ποιεῖται μνείαν ὡς τελευταίου Ἀυτοκράτορος τοῦ Ἰωάννου Η', οὐδ' ἀποκλείει τὸν Κωνσταντῖνον. Μόνον δ' ἀντιπαράβάλλει τὰς προσωνυμίας τῶν δύο ἀδελφῶν, ἀποκαλῶν τὸν μὲν Ἰωάννην Βασιλέα, τὸν δὲ Κωνσταντῖνον Δεσπότην, ἐπὶ τῇ ἐδικαίᾳ τῆς πρώτης μνείας τοῦ Κωνσταντῖνου ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ ἐκ Μυστρά¹. Ἀλλὰ τὴν προσωνυμίαν

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐπανορθώσω ἀνακριθείας τινὰς καὶ τὰ συμπληρώσω τὸ ἀρθροῖδιόν σας τὸ ἐνυπογράφωμενον "Κωνσταντῖνος ΙΒ' ἢ Η'" καὶ δημοσιευθῆν ἐν τῷ ἑμῆτρῳ φύλλῳ τῆς 11/24 Μαρτίου. Ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν Ἀυτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, τῶν φερόντων τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος, τῇ δημοσιευθείᾳ ἐν τῷ μνημονευθέντι ἄρθρῳ, σημειοῦνται δώδεκα Κωνσταντῖνοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ Κωνσταντι-

τοκράτορες τοῦ Βυζαντίου, ὀνομαζόμενοι Κωνσταντῖνοι. Καὶ τοῦτο δὲ δὲν εἶνε ἀκριβές, τὸ ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἱστορικὸς Δούκας δὲν συμπεριλαμβάνει εἰς τοὺς Ἀυτοκράτορας τὸν Παλαιολόγον, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Δραγάσης, κατ' αὐτὸν, δὲν δικαιούται νὰ ὀνομασθῆ Ἀυτοκράτωρ, ἀλλὰ μόνον Δεσπότης καὶ ὅτι κατὰ τὸν Δούκαν τελευταῖος Ἀυτοκράτωρ εἶνε ὁ Ἰωάννης Η'.

¹ Ἐκδ. Βόννης σ. 233, 18.

ΚΑΜΑΡΩΤΕ ΤΟΥΣ.—Εἶναι ἀπὸ τοὺς καλλιγραφὰς τῶν νομισμῶν ποῦ ἐπέδραμον ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ὑπάρχοντες τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Ἐχουν, καθὼς βλέπετε, ἐμπρός τὸν σφάρακα, κολῆμα καὶ μασσῶν καὶ σπαθιά καὶ μαχαίρα αἰριστάγη. Ἐνας εἶναι ἀξιωματικός. Ἡ φωτογραφία εὔρεθη ἐν Σάνδη.

Ἡ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΘΗΡΩΝ.—Ἀκόμη καὶ ἐξω ἀπὸ τὸ γραμμικῶτατον χωριουδάκι τὸ Λυζῆτον ἐσφαζαν, ἀπαγαγόντες τοὺς ὑπολειφθέντας, ὅταν ἔμαθον τὴν προσέγγισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὑπολογίζον εἰς 3000 τοὺς σφαγέντας.

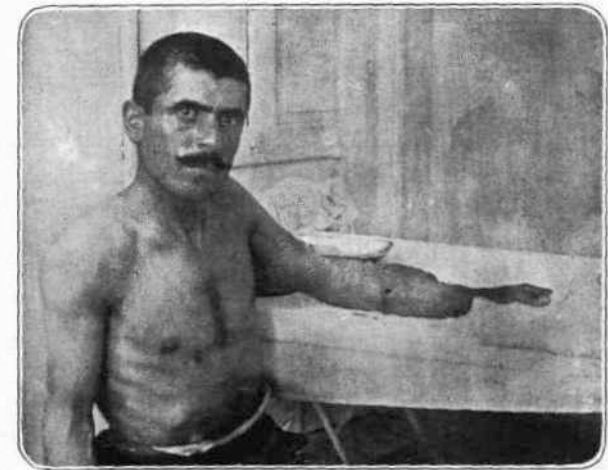
Δεσπότην εἶχε ὁ Κωνσταντῖνος μόνον ὅτε ἤρχεν ἐν Πελοποννήσῳ. Ὡς διαδοχὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἦτο Βασιλεύς, ἦτο Ἀυτοκράτωρ, καθ' ἃ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ. Ἡ μόνη δὲ διαφορὰ εἶνε ὅτι ἐν μέσῳ τῶν ἐσχάτων περιπετειῶν τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν κινδύνων, ἔφ' ὧν περιβάλλετο ὁ Κωνσταντῖνος, δὲν ἐτελέσθη ἐπισήμως ἡ στέρις τοῦ νέου Βασιλέως, τοῦλάχιστον κατὰ τὸν Δούκα². Παρ' ὅλα ταῦτα ὁ Δούκας προσθέτει τὰδε: Οὐδὲν γὰρ ἦν στεφθεῖς, ἀλλὰ στεφθεῖναι ἐμελλε διὰ τὸ προσηρθῆν, πλὴν βασιλέα ἐκάλλον Ῥωμαῖον. Κατὰ ταῦτα ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος Δραγάσης εἶναι πράγματι Κωνσταντῖνος ΙΑ'. Ἀλλὰ δὲν ὑπολογίζονταν ἅπαντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ἄλλοι ἱστορικοὶ καὶ τινα νομισματολόγοι προσθέτουν καὶ ἄλλους Κωνσταντῖνους, ἔξ ἐκείνων οὕτως δὲν ἐβασίλευσαν καθ' ἑαυτοὺς, ἀλλ' ὑπῆρχαν ἄπλως Συμβασιτεῖς, ὧν τὸ ὄνομα καὶ ἡ εἰκόνη εὐρίσκονται ἐπὶ νομισμάτων Βυζαντινῶν. Κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὁ ἀριθμὸς τῶν Κωνσταντῖνων δύναται ναὲξῆθη μέχρι ΙΑ' εἰ μὴ καὶ μέχρι ΙΕ'³.

² Ἐκδ. Βόννης σ. 234, 17. Ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος δὲν ἐστεφθεῖ ἀποδέχεται καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Λάσκαρις / Ἀνεκδοτὸς σύνομις ἱστοριῶν, νῦν τὸ πρῶτον ἐκδομένον ἐκ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 72 Μαδριτείου κώδικος ὑπὸ Σπ. Π. Λάμπρου. Ἐν Ἀθήναις 1910 σ. 80), λέγων τὰδε: Μετὰ τὸν Ἰωάννην ἐκλήθη ὁ Κωνσταντῖνος, Δεσπότης ὧν ἐν Μυσηθῶν καὶ Ἄρχων τῆς ἡμετέρας Πελοποννήσου καὶ οὐκ ἐστεφθεῖ. ³ ἸΕ' λέγει τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον ὁ Ciconius Vitae et gesta pontificum Romanorum. Ἐν Ῥώμῃ, 1677, Τ. Β' σ. 1004.

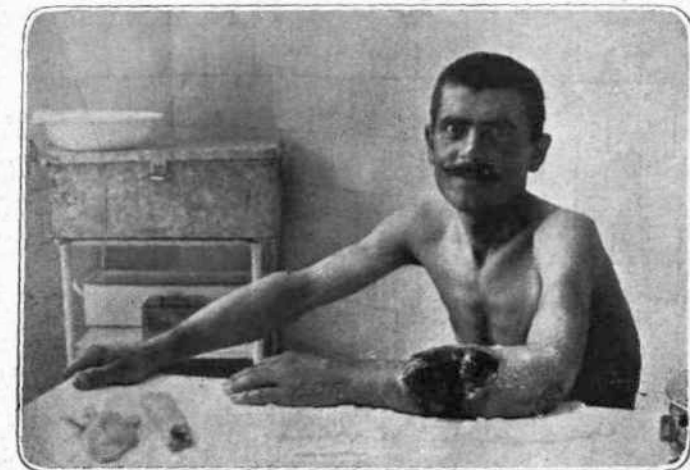

ΑΦΕΥΓΗΣ ΜΑΡΤΥΣ

Ὁ ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς πλοίαρχος κ. Καρτελὺ, πλὴν τῆς οὐνοδραίας συμβολῆς τῶν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Πόλεμου. Νομιστικῶς, μὲς παρέσχε καὶ ἀλλήν πολὺ τιμὸν ὑπηρεσίαν, προσελθὼν ὡς ἀνευδὴς μάχης τῶν θηριωδιῶν τῶν Βουλγαρῶν διότι, εὐρεθεῖς ἐν Λαμάκ, Δουζάτω κ. λ. δι' ὑπηρεσίαν, εἶδε τὰ θύματα, ἐφωτογράφησε τὰ πτώματα καὶ αἱ φωτογραφίαι τοῦ ἐδημοσιεύθησαν καὶ εἰς τὴν Ἑθνομικὴν ἐφημερίδα καὶ ἐκείνην δημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδῳ. Εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυτικοῦ, ἂν μὴ αὐτὸς ὁ ἀριστος, ἄριστος μορφώσεως, ὁ πολλὰ διδάσας εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀξιωματικούς καὶ καθοδηγῶν αὐτοὺς νὰ σχηματίζωσι μετὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸ Ἀγγλικὸν Τ, διαρᾶν ἄνευ καὶ ὁ Στόλαρχος ἐν τῇ ἐκείσει του.

ΜΕ ΝΤΟΥΜ-ΝΤΟΥΜ.—Ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ κακάκιστοι Βουλγαροὶ ἠμπαρτήθησαν ὅτι, ἔκαμαν χροῖαν σφαγῶν Ντούμ-Ντούμ, ἀπηγγεφυμένον διὰ διεθνῶν συμβάσεων, ἰδὲτε τὸν βραχίονα τοῦ στρατιώτου αὐτοῦ.

ΜΕ ΝΤΟΥΜ-ΝΤΟΥΜ.—Ἰδέτε καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ποῦ ἐβλήθη ἡ σφαίρα τι ἔκαμεν. Ὁ τραυματίας αὐτὸς περιβάλλεται εἰς τὸ ἐν τῇ Πολυκλινικῇ Ἀθηνῶν λειτουργοῦν Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διακεκριμένου χειρουργοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, Ἀρχιᾶτρον κατὰ τοὺς πολέμους.

Από της στιγμής εκείνης συνέλαβε την ιδέα να ανέλθῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον καὶ ἡ τύχη τοῦ ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν να συλλάβῃ ἑλπίδας καὶ ὄνειρα...

Ὁ Φίλιππος Αὐγούστου Ματθίας Βιλιέ ντὲ Λιλ Ἄδάμ ἐγεννήθη τῷ 1840 καὶ μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τῷ 1889 ἀπέθανε μόνος, μισάνθρωπος...

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΑΓΙΣΤΟΡΟΣ

Περὶ αὐτοῦ ἐλέγοντο πολλὰ: Ὅτι ὑπέθεξε μοναχός, ὅτι ὑπερέστη ἀγνώστος εἰς τὸν μαθησορικὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τοῦ Πάπα καὶ κατὰ ἀκομή περιεργότερον: Ὅτι ὑπέθεξε φυλάξαι χαρμίον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὅτι ἀποκαλυφθεὶς ὑπὸ τὸν Τούρκων ἐξορίθη εἰς τὰς φυλακάς, ὁπόθεν κατόρθωσε να δραπέτευσθαι μετ' ἀποδομιῆς...

Ἐξῆς εἰς πτωχεῖαν ἐντίμον καὶ ἀξιοπρεπή, μακρὰν τοῦ κόσμου, ἀποφεύγων τὴν τρελλὴν ζωὴν τῶν ἀποφειγῶν τὴν τρελλὴν ζωὴν τῶν ἀποφειγῶν τὴν τρελλὴν ζωὴν τῶν ἀποφειγῶν...

Ὁ Φίλιππος, ὁ ποιητὴς καὶ ἀναχωρητὴς τῆς Μονμάρτε, δικαίως ἐπέμεινε διὰ τὴν ἐνδοξὸν γέννησίν του, ἡ ὁποία τοῦ ἐδίδο τὸ δικαίωμα να συγκαταλέγεται μετὰ τῶν εὐγενῶν τῆς Γαλλίας καὶ να εὐφραίνεται τὸν πρίγκιπος, τὸν ὁποῖον ἐκκληρονομήσῃ ἀπὸ τὸν Μελιτάιον ἰσχυρὸν καὶ πρῶτομαγίστρου τοῦ τάγματος τῶν Ἱεροσολυμιτῶν...

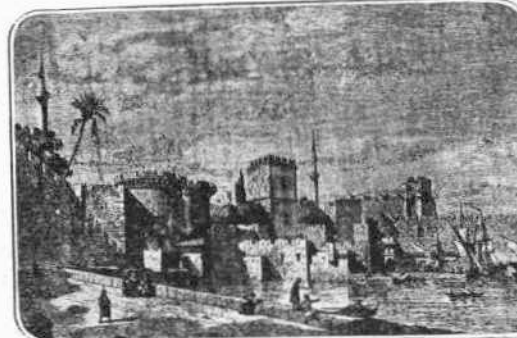
Ὁμοίως, ὁ Φίλιππος, ὁ ποιητὴς καὶ ἀναχωρητὴς τῆς Μονμάρτε, δικαίως ἐπέμεινε διὰ τὴν ἐνδοξὸν γέννησίν του, ἡ ὁποία τοῦ ἐδίδο τὸ δικαίωμα να συγκαταλέγεται μετὰ τῶν εὐγενῶν τῆς Γαλλίας καὶ να εὐφραίνεται τὸν πρίγκιπος...

Καὶ μίαν ὄραν προίαν οἱ Παριεῖνοι διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐμάνθανον, ἀγνωστον ἂν ἀπὸ ἀριτομονίαν φίλου τοῦ Βιλιέ ἢ ἀπὸ ἀστεϊότητος, ὅτι «ὁ κενὸς θρόνος τῆς Ἑλλάδος ἐυρίσκει ὑποψήφιον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βιλιέ ντὲ Λιλ Ἄδάμ καὶ ὅτι ἐροῖται περὶ τῆς ὑποψηφιότητος ταύτης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἐμεδιάσει ἀνιγματοῦς».

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι ὁ ποιητὴς ἐπῆρε στὰ σοβαρὰ τὴν ὑποψηφιότητά του καὶ ἤρχισε να φαίνεται εἰς τὸν κόσμον καὶ να μὴ κρύπτῃ τοὺς πόθους του...

Ὁ Βιλιέ προκατελιγμένον κατὰ τοῦ δούκεος τοῦ Βασάνου, ὅτι ἐξηγοράσθη παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, εὐνοῶν καὶ ἐνεργῶν διὰ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Δανυοῦ πρίγκιπος καὶ ἀληθοσυνίαν τοῦ Βασιλέως μας, ἀτηξίωσε να τοῦ ἀνακοινώσῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν αὐτοκράτορα παρουσιάσεώς του, ἀναφανῶν με ὄργην...

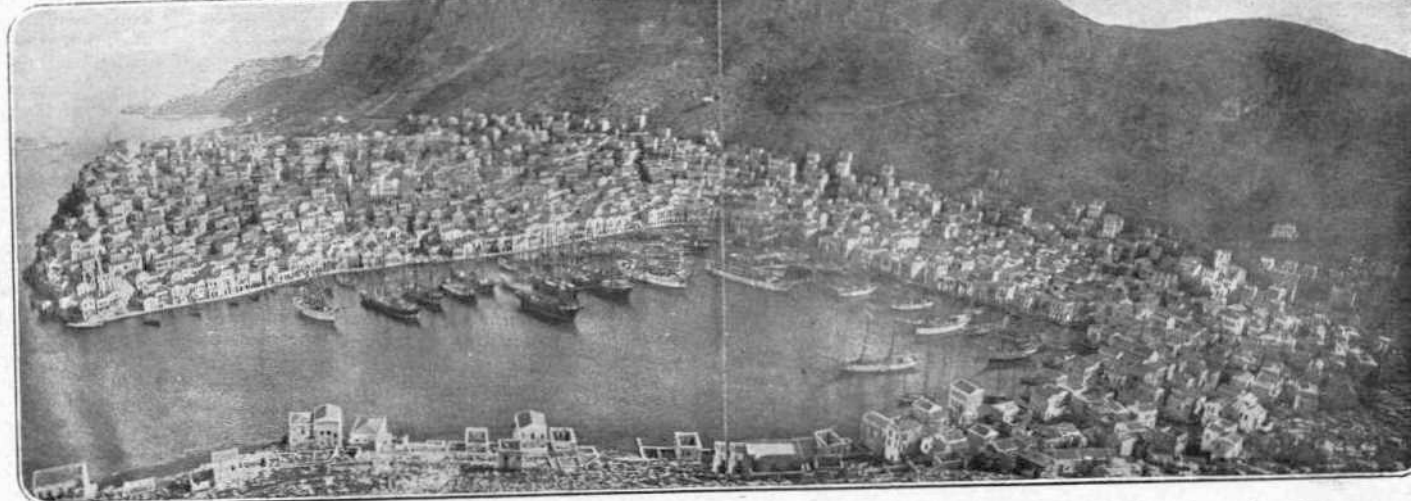
Ὁ Βιλιέ ἐξέδωκε κατόπιν ἐφημερίδα «Τὸν Σταυρὸν καὶ τὸ ξίφος» πολιτικῆν, μετὰ μερίδος ἀντιβασιλικῶν, ἡ ὁποία δὲν ἐξῆσε πολὺ. Καὶ ὁ ποιητὴς ἐδύθη εἰς τὴν οὐγὴν καὶ τὴν μόνωσιν.

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΟΝΙΚΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΣΤΟΡΟΣ

ΜΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. — Οἱ κάτοικοι τῆς Μενεβρίας (Καστελλόρου) καθαιρέσαντες τὰς Τουρκικὰς ἀρχὰς διοικοῦνται μόνοι των, ἔως ὅτου οἱ Ἴταλοι ἐκκενθῶσιν τὰς ἄλλας νήσους καὶ προσαρτηθῶσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

ΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.— Τὰ πρίγματα καὶ αἱ ἐκ τοῦ πολεμοῦ ἀνόμοιοι περιπτώσεις μὲς ἀναγκάζον να ἐπαναλάβωμεν πρὸς τοὺς ὑποκειμένους εἰς καθυστέρησιν ἀνδραγαθίας τοῦ Περιοδικοῦ, να λάβωμεν ἑπ' ὄψει τοῦ ἀντιθέτου ὡς ἐξορίας, καὶ να ἐμβάσωμεν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν αὐτὰ τὰ δικαιώματά του...

Ο ΗΡΩΣ — Εἶναι γνωστοὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἡρώϊκοῦ θανάτου τοῦ ἐντίμου καὶ δοξαζομένου στρατιώτου, τοῦ Καμάρα, ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ. Ἐνθ' ἡρωϊκῆς ἐξελίξεως ἡ μάχη τοῦ Κιλίκις, ἐφῆσθε μίαν διαταγὴ ἀπὸ τοῦ Στρατηγείου τοῦ Βασιλέως...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ

Κύριε ἀντισυνταγματάρχα, τοῦ λέγει, ἔχωμεν μίαν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος να καταλάβωμεν τὸν λόφον ἐκεῖνον. Ἄθ' τὸν καταλάβωμεν! ἀπαντᾷ ὁ Καμάρας καὶ βοῶντις εἰς τὰ στέρνα τοῦ ἵππου του τὰ σπυροῦντα του. Ὅρμ' ἐμπρὸς διὰ να ἀγγίξῃ τὸ σύνταγμα του...

Σημαιοῦν αἱ σάλπιγγες τὴν ἐφοδὸν, οἱ κολλοὶ κλαγγῶσιν καὶ αἱ ἐπιφολλοῦντα σιτίδων καὶ πέρνον κάποιαν ἐξωτερικὴν ζωὴν εἰς τὰ χέρια τῶν γενναίων πολεμιστῶν καὶ τὸ σύνταγμα ὀρμ' ἀκάθεκτον, ἐνθ' ὁ Καμάρας παρῆ μετὰ τὰς πτέρυγας τοῦ θανάτου ἡμῶν. Χάλασε βολίδων ἐχθρῶν καὶ δόιδες καὶ πολυδόλα προσπαθῶν να ἀνακατίσωσιν τὴν ἐφοδὸν, ἀλλὰ οἱ ἥρωες προχωροῦν, δεκτικίζονται, καὶ προχωροῦν ἐπάνω εἰς τὸ πρᾶν, μέσα εἰς τὴν παραξάλην ἀλγηθὸν θαύματος, κορυβαίνοντας. Ἐξέφανα τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ ἀραιοῦσθαι, παῦσι, οἱ πρῶτοι πηδῶν εἰς τὰ χαρακώματα καὶ καρφῶνον κρέατα καὶ οἱ ἐχθροὶ πτοημένοι ἐγκαταλείπουν τὴν θέσιν...

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ... Ἄδικος ποῦ εἶναι ὁ θάνατος! Ἄφιναι να ζῶν ἄνθρωποι ἀχρηστοὶ καὶ σὰν τυφλὸς θερῆται μέσα ἀπὸ τὸν ποικιλδοσπαρτὸν ἀγρὸν τῆς ζωῆς τὰ χρῆσιμα φυτὰ...

Καὶ ὁ Καμάρας, οἰκτρὰ παραμορφωμένος, ἔχει σωριασθῆ κάπου ἐκεῖ Μία ὄβρις τοῦ ἐχθροῦ τὸν πλέον ἐνδοξὸν θάνατον. Ἄδικος ποῦ εἶναι ὁ θάνατος! Ἄφιναι να ζῶν ἄνθρωποι ἀχρηστοὶ καὶ σὰν τυφλὸς θερῆται μέσα ἀπὸ τὸν ποικιλδοσπαρτὸν ἀγρὸν τῆς ζωῆς τὰ χρῆσιμα φυτὰ...

ΑΛΕΞ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμπροσς ἀπὸ ἐτῶν, ἀκούρατος, τρέφων, συνιστῶν σωματεῖα πατριωτικὰ, δημοσιογραφῶν, συντρέχων τοὺς πάντας, παρίστωστος μέσα εἰς τὴν Πόλιν, ἀπέτελε ἕνα τύπον ἴδιον ἐνταλῶς ρυθμοῦ. Ἀπὸ τοῦς ἱερτάς τοῦ Συλλόγου «Κρητῆς», τοῦ ὁποῖου ἦτο ἡ φύχῃ καὶ ἐπὶ ἐτῆ ἀντιπροσέδρου, συλλόγου με βελισθητῆν, σπηνήν, αἰθουσαν θεαμάτων, σταγῶσασαν καὶ τὴν «Νέαν Σκηπτήν», δταν τὸ πρῶτον ὁ Χρηστόμανος ἐπεχείρησεν τουργῆ καλλιτεχνικῆν, με αἰθουσαν γυμναστικῆς καὶ δημοκρατικῆς, ἠγωνίσθη διὰ να τὸν φέρῃ εἰς περιωπήν, κατεδίωχθη, ἐφυλακίσθη, ἀλλ' ἐνίκησεν, ὅπως πάντοτε ἐνίκη.

Καὶ ἐπάνω εἰς μίαν δρᾶσιν, ποῦ ζαλίζει κυριολεκτικῶς, με τὸ μολύδι εἰς τὸ χερὶ διὰ τοὺς ἐμπορικοὺς τοῦ ὄπολοισμοῦ, με λαχεῖα τοῦ στόλου ποῦ διέθετε διὰ τὴν Ἱδέαν, με τὴν πέννα διὰ τὴν γράφῃ εἰς τὰς στήλας τοῦ «Νεολόγου» Κωνσταντινουπόλεως, με τὴν γλῶσσαν ἀκούραστον διὰ να συζητήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὰ ἔθνηκα ζητήματα καὶ με τὰς ἀγκύλας ἀνοικτάς διὰ να περιβάλλῃ τὴν οἰκογένειάν του, τὸν πλήττει ὁ θάνατος καὶ νεκρὸν τὸν προσέμεινον ἐν συντριβῇ οἱ ἀπῆροι φίλοι του.

Εἶμαι βέβαιος, ἐγὼ ποῦ ἐγνώρισα καλὰ τὴν μεγάλην φύχῃν του, ὅτι κάποιον μεδίαμα θὰ εἶχεν ἀποκρυσταλλωθῆ εἰς τὴν μορφήν τοῦ νεκροῦ πλέον, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀνθρώπου τοῦ εὐχαριστημένου, ὅχι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπρόφθαυον να ἐξ τὴν Πατρίδα μας μεγάλην πλέον καὶ ἐπὶ τὴν στιγμὴν ποῦ ὁ θάνατος ἐξέτεινε τὸ αἰμοσταγῆς φάσγανόν του κατ' αὐτὸν, τὰ χεῖλη του θὰ ἐφῆθῆζον: — Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα... Ἀρ.

ΤΑ ΛΑΦΥΡΑ

Ἐντυφῶσθε. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν ποῦ ἔγινε, τὰ λάφυρα τὰ ὅποια κατέχεν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπὸ τοῦς περιφερόμενος Πρώσσοις τοῦ Αἴμου συνίστανται εἰς τὰ κατωτέρω εἶδη:

Εἰς Διεθὴ Χιῶν κατασχέθησαν 800,000 ἄκ. βρῶζα, 325,000 ἄκ. βρῶζα, 325,000 ἄκ. βρῶζα, 15,000 ἄκ. βρῶζα, 105,000 ἄκ. βρῶζα, 151,000 πύματα, 20,500 κρηῖθ, 15,000 ἄκ. βρῶζα, 9,500 ἀραβόσιτος, 2,800 φασόλια, 1050 πύματα, 50 σάκκοι πέταλα χαλδῶσταν, 15,000 σάκκοι κανεῖ, 70 κλιμάμαξα, 1,250 κιάτια τσιγάρα, 250 κιάτια τσιγά, 80 κιάτια τσιγά Ὀλλανδίας, 12,500 ζεύγη ὑποδημάτων, 15,000 ἄκ. βούτερ, 240 μεγάλα σκεῖνα νοσοκομείων.— Εἰς Δοιράνην, 150,000 ἄκ. βρῶζα, 30,000 ἄκ. φασόλια, 410,000 ἄκ. γαλέττα, 360,000 τσιγάρα, 85,000 καφέ, 60 μερῖτες κονορέσις, 50 σάκ. λαρεῖ, 25 κιά. βρῶζα, 300,000 ἄκ. βρῶζα, 360,000 βρῶζα, 30,000 πύματα, 360,000 σανάς, 120,000 ἄκ. βρῶζα, 65,000 βούτερ, 8,000 μισοκάττα.— Εἰς Σίρρα 4,500,000 φρ. διάφοροι τροφαί, 320,000 φρ. κεντρικὴ βουλγαρικὴ φαρμακοποιήκη, 800,000 φρ. πολεμφ. καὶ ἐξαρτήσεσι ἱματισμοῦ.— Εἰς Σαγιρικῶν 800,000 φρ. τροφαί, 1,200,000 πολεμφοῦδα, 80,000 ἱματισμοῦ, 35,000 ἐξαρτήσεσι.— Εἰς Στρούμνισσαν 1,150,000 φρ. τροφαί, 250,000 πολεμφοῦδα, 10,000 ἐξαρτήσεσι, 65,000 εἰς χρῆμα (ἀργυρὰ νομίσματα καὶ νίκαι).— Εἰς Πετρίτσον 180,000 φρ. διάφοροι τροφαί, 95,000 φρ. πολεμφοῦδα, 15,000 χρῆμα νίκαι.— Εἰς Καβάλλαν 80,000 φρ. τραπέζογραμματῶν, 5,000 φρ. νίκαι, 100,000 τροφαί, 3,500 ἐπὶ μάρουζες καινουργῆ. Εἰς Ἀρμῆν, Σάνθην καὶ Δερὴν Καπὸν 9,500,000 φρ. τροφαί, χρῆμα καὶ πολεμφοῦδα.

Τηλεβόλα, ὅπλα κλπ. 108 τηλεβόλα νέου συστήματος Μαξίμ, 53 τηλεβόλα παλαιῶν συστημάτων Κρούπ, 12 τηλεβόλα τελευταίου συστήματος Μπελτῆρι ἐξ Ἀμερικῆς, 45,000 ὅπλα μάουζερ, 4,900 ὅπλα μαρτίνι, 18,000 ὅπλα μάνλιχερ με θήκην (ὅπλα βουλγαρικῶν στρατοῦ), 3,000 ὅπλα μάνλιχερ ἀνευ θήκης (ὅπλα βουλγαρικῶν στρατοῦ), ἐν ὄψῃ ὅπλα 88,950 ἵπποι, 3,000 ἐπιτάξιας, 2,000 ἵπποι ἱπποκῶδ, 800 ἵπποι πυροβολικοῦ, 85,000 τράγαι καὶ ἀρνία, 4,000 βόες, 800 βουβάλια βουλγαρικῆς ἐφοδιοποιήτης.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ — Ὁ καυμένος ὁ Λόσκαρης! Ἐθελόντης εἰς τὰ 97, λοχίας, δὲν ἦτο δυνατόν να φαντασθῆ ἑαυτὸν μακρὰν τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἀντὶ να κουραμπιδοποιήθῃ, — καὶ ἠμποροῦσε να εἶναι κουραμπις— μόλις κατετάχθη πάλιν με τὸν βαθμὸν του, ἐξήτησε να σταλῆ ἐξο.

Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν ἠδύνατο να τύχῃ καὶ ἐνὸς εὐεργετήματος. Ὡς ὑπηρετήσας κατὰ τὸ 1897 με τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου, εἶχε τὸ δικαίωμα να καταταχθῆ ὡς ἀνθυπολοχαγός.

Ἐχάλασε κυριολεκτικῶς τὸν κόσμον, παρκαλέσεν, ἐξελιπάργησεν καὶ σχεδὸν δὲν ἐξεκώλοσεν ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας, διὰ να ἐπιτύχῃ μέσῳ τοῦ Διευθυντοῦ μας τὴν προαγωγὴν του. Ἐπὶ τέλους ἐπέτυχεν. Ἐκαμε στολὴν ἐκστρατείας, ἠγῶρασεν πασιαί, ἔφρος, γυαλιὰ καὶ ἠτοιμάσθη διὰ τὴν γράμην.

— Τῶρα θὰ ἰθῆτε τί θὰ πῆ ὁ θάνατος! μὲς ἔλαγεν. Ἡ θάκουσθη κατὰ μεγάλο ἢ δὲν θὰ με ξαναἰθῆτε. Ἀντὸν ἐκοναξοῦμεν. Ἐπεσεν εἰς τὴν μάχην τῆς Τζουμαγιάς. Ποῖός ξεῦραι τί ἐκνηγῶσθε μέσα εἰς τὰ πεδία τοῦ θανάτου καὶ ἀντ' αὐτοῦ συνήγτησεν τὸν Χάρον. Εἶμεθα βέβαιοι ὅτι, τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ ἀντίκρουσεν τὸν θάνατον θὰ ἐγαλοῦσε ὁ θάνατος. τὸ γέλιο

ΘΕΟΔ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΕΦΕΑΡΟΣ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ

έκείνο της αφελείας που διάσταλλε πάντοτε τὰ χείλη του και που ανέδλυζε μέσα από την ειλικρινή και παιδικίστικη ψυχή του.

Σπάνιος νέος, με χαρίσματα που διάθετον τους πάντας συμπάθος προς αυτόν, δεν κατώρθωσε να έχει κανένα εχθρόν και δι' αυτό ο έντιμος θάνατός του, μολονότι έλύπησε τους γνωρίζοντας αυτόν, έχαρποποίησε τους αγαπώντας αυτόν φίλους του, διότι τέτοιος ζηλευτός θάνατος του ήρξε. Τόν αδελφόν του, τόν Ν. Λάσκαρη, τόν αγαπημένον συνεργάτην της «Εικονογραφημένης» και τόν άλλον αδελφόν του, τόν Σπ. Λάσκαρη, και τήν αδελφήν του Καν Κατίαν Βλαχάνη, τού φίλου Έργουστασιάρχου, Δημ. Συμβούλου, δεν τους συλλυπεΐται ή «Εικονογραφημένη» τους ζηλεύει διά τόν παλληκαρίσιον θάνατόν του.

Ο ΑΣΤΗΡ

Έπαινήθη εν Χαρισίων διά να ίδη άλλην μίαν φοράν ακόμη τήν μεγαλυνοθεϊσαν πατρίδα της ή διάσημος ύψιφωνος Δις Ηλέκτρα Παπαγεωργακοπούλου-Ζοργκά. Είς τους αναγνώστας της «Εικονογραφημένης» ή μεγάλη Καλλιτέχνης, εκ της τέχνης και τού μετάλλου της φωνής της οποίας οι Αθηναίοι έμειναν κατάπληκτοι εις μίαν έσπεριδα που έδωκεν εις τό Ψεύδιον, είναι πολύ γνωστή, διότι έγραψεν άρκατά εν καιρώ τό Περιοδικόν μας, διά τους θριάμβους τους όποιους ήρε μέσα εις τό μέγα Καλλιτεχνικόν κέντρον. Η «Εικονογραφημένη» τώρα γνωρίζουσα τόν μεσουρανούτα αυτόν άστέρα της Τέχνης εις τους συνδρομητάς της επί τη άφιξει της, εκφράζει τήν εύχην να εγκατασταθή έδω εις τήν γωνίαν αυτήν που έμαγάλωσεν, και με τους άλλους παράγοντας να ώθήσων όλοι μαζί τόν τόπον μας όλοέν έμπρός, προς τό Ζενίθ της Προόδου

Η ΠΛΕΣΙΤΣΑ

Θριάμβους άλθινούς θρέπει δυό-τρία χρόνια τώρα εις τό θέατρον του. Συντάγματος με τόν θίασον του κ. Ν. Πλέσσα ή δεσποινίς Άθανασία Διον. Πλέσσα. Όλοι όμολογούν ότι εις τους ρόλους που ειχεν εις τό «Πανόραμα» τού Έιμου Μωραΐτινης εινε άμίμητος.

Προικισμένη με διπλούν τάλαντον, τάλαντον υποκρισίας και τάλαντον φωνής, από μικροδία ειχεν έλκύσει τάς συμπαθείας των ανθρώπων της Σκηνης.

Θυγάτηρ ήθοποιών αρχαίων, σχεδόν γεννημένη επάνω εις «τό σανίδι», εξελίσσεται ή Άθανασία, όπως τήν εφώναζαν μικροδία, εις καλλιτέχνηδα δοκιματήτην, πολλά υποσχομένην. Τώρα ή Άθανασία,

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΔΙΟΝ. ΠΛΕΣΣΑ

νεάνις πλέον, κάτοχος του μουσικού της Τέχνης χωρεί προς τό μεσουράνημα.

ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ

Με πολλήν χαράν άγγέλομεν τους γάμους σπανίας κόρης, της Δοΐς Σοφίας Λεονάρδου, θυγατρός αγαπημένης τού οσδαστου της «Εικονογραφημένης» φίλου κ. Δ. Λεονάρδου, αρχαίου Προξένου, μετά τού κ. Αγγέλου Παλαιολόγου. Η «Εικονογραφημένη» συμμερίζεται τήν χαράν που πλημμυρίζει τό πατριαρχικόν σπήτι και εδχεται εις τους νεονύμφους πάνσαν εότυχίαν.

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΤΑΛΕΝΤΟ

Είς τόν αύριθμόν καλλιτεχνικόν κόσμον μας προστίθεται τώρα νέον τάλαντον, της δεσποινίδος Άννης Σπ. Καΐσαρη, θυγατρός τού επιθεωρητου των στρατιωτικόν μουσικόν κ. Σπ. Καΐσαρη.

Μαθήτρια της καθηγητριας τού Ψεύδιου Άθηνών κυρίας Φεράλλη ή δεσποινίς Άννα Καΐσαρη και κάτοχος φωνής γλυκείας δραματικής ύψιφωνου, έτιμήθη κατά τάς εξε-

ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΖΟΡΓΚΑ

τάσεις τού Ψεύδιου Άθηνών διά τού Οικονομίου βραβείου της εν Τεργεστη Έλληνικής Κοινότητος.

ΑΡΤΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΑ

Από τό τίποτε, με κόπους όμως υπερανθρώπων, με θυσίας, αλλά πρό παντός με μίαν θέλησιν χαλυδίνην ενός ανθρώπου, τού κ. Γω. Παπαϊωάννου, όστις αφιερώθη δλόκληρος εις τήν ιδέα, άπεκτήσαμεν όπερέτταν.

Όσοι τήν είδον εφέτος εις τό «Πανελλήνιον» εθαύμασαν και σύνολον και περιεχόμενον με υπερηφάνειαν και άνωμολόγησαν τήν άριότητα τού θιάσου και τήν εύσυνειδησίαν του και τόν πλοϋτον εις πρόσωπα και εις διάκοσμον.

Τό όλον συναπλήρωσεν ή πρόσληψις της Βιεννέζας συμπερέττας Έλζας Έγγελ, ή οποία όμολογουμένως έχει να επιδείξη μετάλλον φωνής πλουσιώτατον αλλά και σκηνηκήν χάριν. Η Βιεννέζα με τό πεταχτόν παιζιμόν της και με τά σκηνηκά της έδωκεν εις τόν θίασον δλόκληρον πολλήν ζωήν, από τήν Βιεννέζικην ζωήν, και τόσοσν ώστε βλέπων και άκούων κανείς τήν Όπερέτταν Παπαϊωάννου να παιζη, να νομίξη ότι δεν έχει άπέναντι του εις τήν σκηνήν Έλληνικόν θίασον, αλλά θίασον Βιεννέζικον,

άρτιον καθ' όλα. Και πρέπει να άνομολογηθή ότι ο Παπαϊωάννου καταλαμβάνει πλέον τήν θέσιν του μεταξύ των συντελεστών της Προόδου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Είς κομψόν τεύχος καλλιτεχνικώς έκτυπωμένον, υπό τόν τίτλον «Έργα και Ημέραι» ο κ. Πολύδιος Δεκάς, ο γνωστός τού Έμπορίου και της Βιομηχανίας οκαπανεύς, εξέδωκε τάς ύπερ τού Έμπορίου και της Βιομηχανίας μελέτας του και διαλέξεις που έκαμε.

Και με άλλο κομψότατον τομήδιον υπό τόν τίτλον «Ανθολογία» ο γνωστός ποιητής κ. Γ. Θ. Σημηριώτης μας έπλούτισε τάς ποιητικάς συλλογάς, περιλαβών εν αυτῶ τά άριστουργήματα των Γάλλων λυρικόν τού Ιθ' αΐωνος εις μεταφράσεις άριστοτεχνικάς που έφιλοτέχνησεν ο ίδιος. Σπανία εύκαιρία να άποκτήση κανείς τά καλήτερα έργα των καλητέρων ποιητών της Γαλλίας. Δρ. Β και Δ τά τό εξωτερικόν.

ΕΛΣΑ ΕΓΓΕΛ

ANNA Σ. ΚΑΙΣΑΡΗ